

HET FOUTE CADEAU

Ja meisjes en jongens , begin maar te sparen want we stevenen af op de

“cadeaumaand december ,
alleen op het einde toch !

Het is nog lang , juist , maar
wat is er moeilijker dan voor
iemand een cadeau verzinnen
en dan is de kans nog groot dat
het een “ foute keuze” was .

Geschenken geven en krijgen is
zo oud als de straat , het zit in
de genen en wordt al van bij

de prille geboorte ontplooid. De kleintjes zijn nog niet geboren en zijn kamer staat al vol astma-beren, op zolder staat al een driewieler want hij stond in reclame. De eerste week van uw aardse leven komen de ramptoeristen aandraven met kruippakjes en andere kostuums tot uw eerste communie ....

Overal duikt het woord “cadeau” op , het gaat voor de rest van uw leven zijn eigen leven leiden . Het is na het wiel één van de grootste uitvindingen denk ik want een groot deel van de economie is er op gesteund , of zie ik het verkeerd ?

Ik was 7 jaar en schreef mijn eerste nieuwjaarsbrieven , echte marteltuigen , en dan nog met een pen in een pennenstok . Doppen in de inktpot , te diep en plets een vlek en plets , n’ en tik op uwen kop van de meester , nog 4 te gaan ... Op 1 januari stond ik daar voor de meters en peters te hakkelen en stotteren van den track .

MAAR het cadeau , voilà daar is het weer , maakte alles goed , een peperkoeken hart met stukjes suiker op , één van de honderdduizenden die er deze dag van eigenaar veranderden , zo simpel was het ! Van dan af zat ik voor goed in de mallemolen van geven en krijgen .

Eerlijk gezegd was het in mijn jeugd nog geen “must” , alleen voor trouwfeesten en geboortes hoorde ik thuis de slagzin “ *wa moeme neu weere kuupen , t’es toch nooit goed* ” . Dat is mij altijd bij gebleven en is me blijven achtervolgen bij de keuze van het juiste cadeau voor de juiste persoon voor de juiste prijs , moeilijk tot onmogelijk soms.

Dat dit een uitvinding is van de welvaartstaat is niet te ontkennen , economen , psychologen , nijveraars , zelfstandigen .... hebben de handen in elkaar geslagen en via alle mogelijke kanalen de mens kunnen overtuigen dat een cadeau de lijm, verzoening , blijken van liefde , verloning , prestige , respect ..... noem maar op is . Getuige zijn de “dag van ....” die steeds met een cadeau gevierd worden . Spijtig genoeg is er ook een keerzijde , deze van “ *het foute cadeau* ” , ongewild en goed bedoeld maar een afknapper voor de ontvanger en geveer .

Ge gaat bij een tante nieuwjaren , ge denkt , haha die drinkt veel koffie , heel veel koffie , we gaan haar een mand geven met pakjes koffie . Ge zijt welgekomen en ze zegt : “ *gaat ge eerst een taske thee drinken want nonkel en ik drinken geen koffie meer* ” , lap, uwen koffie verdwijnt naar de zolder , hoho .

Ge gaat naar een trouwfeest en denkt : “ *iedereen zal geld geven zeker , we gaan eens modern doen en n’en bongo bon cadeau doen* ” . Ge staat in de

“totjesrij” en ziet op de tafel achter de trouwers een stapel dvd’s liggen , denkt ge , maar het zijn allemaal bongobons .... De trouwers kunnen een jaar lang van de ene sauna naar de andere .

Ook in ons vinkenwereldje is een cadeautje voor een hobbygenoot niet zonder risico . Zaad en kooien zijn zo gebonden aan persoonlijke normen en overtuigingen dat het praktisch onmogelijk is om deze in te willigen , NB: voor mij is alles goed , hoho.

MAAR ook daar is een oplossing voor gevonden : “ *geef een bon !!* “ . Een gemakkelijksoplossing met ook zijn voor-en nadelen . De winkelier is zeker van zijn geld , hoopt dat de ontvanger hem kwijt speelt of toch verschijnt en iets koopt boven de waarde van de bon , win-win . Anderzijds vindt de gever het veelal gênant dat daar een bedrag op staat maar weet ook dat zijn cadeau minstens van dezelfde waarde zal zijn , misschien . Iets wat op het eerste zicht zo eenvoudig lijkt is dit niet , integendeel . Maar ondanks alles blijft het toch een deel van ons zijn en doen , geef eens een vink aan een kameraad , hij zal blij zijn , heel blij !

Tante Simonne en nonkel Alfons krijgen een uitnodiging in de bus voor de trouw van de zoon van haar zuster . Het enige wat hen vanaf dat moment bezig houdt is het cadeau .

Met de wetenschap dat zij geen kinderen hebben en er nooit iets in hun richting zal komen gaan ze op zoek naar iets wat betaalbaar is voor hun normen . Een slakom met 2 lepels of 6 wijnglazen kost ook al iets , dus niets te vinden !

Tante gaat finaal naar de zolder en komt met een klein juwelenkastje naar beneden , zoiets met twee deurtjes en vele kleine schuifjes , oud maar zonder schade . Nonkel kuist het op zodat het nieuw lijkt en ook zo ruikt ! Dit heeft ze ooit van haar madam gekregen waar ze kuiste maar omdat ze geen juwelen had wegens te duur is het op zolder verzeilt in een kartonnen doos . Het kleinood staat op het trouwfeest te blinken tussen de andere geschenken maar verhuist 's anderendaags naar de zolder van het koppel wegens geen geld voor juwelen . 10 jaar na datum trekt het koppel naar hun nieuwbouw en geeft het kastje als aandenken aan de buur . Deze heeft schrik dat het zijn vrouw op juweel-gedachten zal brengen en zet het verdoken op zijn zolder . In een onbewaakt moment smokkelt hij het buiten en geeft het af in de “kringloopwinkel” waar het 10€ wordt geprijsd .

**kringloop
winkel**

Rudi , de voorzitter van de plaatselijke vinkenmaatschappij ziet het staan opent de kleine deurtjes en schuifjes en denkt “ ha ja , goed voor mijn ringskes in te bewaren “ en neemt het mee . Hij stopt even aan het vinkenlokaal en neemt het mee binnen want aan de toeg zitten een paar vinkeniers . Eerst wordt er wat gegekt met de verovering van hun voorzitter maar de lokaalhouder die over zowat alles kan meespreken , raad Rudi aan om het kastje eens te presenteren aan een antiekkenner want hij denkt dat ooit gezien te hebben op de BBC .

Het spel zit dan maar goed op de wagen maar de lokaalhouder zegt het nodige te doen . En dat is ook zo want Rudi krijgt een paar weken later een uitnodiging van VTM “ rijker dan je denkt “ om zich met zijn kastje aan te bieden in de opera in Gent waar de opnames zijn . Paniek ten huize Rudi , nieuw kostuum met bruine schoenen , naar de kapper , auto naar de carwash en Rudy finaal naar Gent .

Na 5 bezoeken aan de toiletten van de opera is het aan onze vinkenier om in beeld te komen met zijn vondst . De presentator Staf tracht Rudi te kalmeren met de woorden “ denk dat ge op een vinkenzetting zijt “ en het helpt . De camera draait , Rudi ook een beetje en de expert begint met een grondige inspectie , opent de deurtjes , haalt er al de schuifjes uit , gaat met 2 vingers in de bovenste opening , duwt ...kant gaan ja , en plots klapt de bovenzijde open . De camera zoemt in en in één van de geheime verdoken vakjes ligt een gouden ketting met een medaillon vol edelstenen .

Het is efkes stil in medialand maar de ramptoeristen stromen al toe , een schat !! De expert had ooit eens zo een kastje gezien en kende de geheime lade die volgens hem diende om iets te verstoppen wat manlief niet mocht zien , ge weet wel hé . Gans Vlaanderen had het gezien en de poppen gingen aan het dansen .

Tante Simonne eiste alles op , het jonge koppel trachtte via trouwfoto's hetzelfde te doen , de buurman ging zagen in de kringloopwinkel en daar zei men dat het niet de eerste maal was dat daar een schat buiten ging .... De voorzitter was de slimste en eerlijkste , bezorgde het sieraad terug aan de familie van de madam die deze ketting van een minnaar had gekregen , niet voort vertellen ! Voorzitter Rudi heeft sindsdien zeer goede vinken , mooie muiten en koopt regelmatig de kringloopwinkel leeg , hoho .

U ziet het dat geschenken geven niet zonder risico is en dit is spijtig genoeg ook een reden waarom bepaalde vinkeniers bang zijn om een vinkje te schenken of voor een klein prijsje te verkopen , het moest eens een kampioen zijn !

Daarom is het gezegde : “ goede afspraken maken goede vrienden “ hier ook van toepassing , weeral !

Tot slot : het beste cadeau voor het nieuwjaar : een fles butaangas !

Lucien van Gent